

for hvis Skyld denne Lov er nødvendig (Hør!). Det er dernæst ligeledes en synderlig Beeflage netop fra den ærede Taler's Standpunkt, at man ved at have medtaget Forpagtere paa et vist Aaremaal, hvor Capitaliseringen af Afgiften til en Kjøbesum er et meget simpelt Regneskifte, ikke tillige har medtaget de Tilfælde, hvor en saadan Forpagtning er udstrakt til flere Personers Levetid. Han har imidlertid selv anført, at disse sidde paa langt heldigere Vilkaar, og har derved angivet Grunden, hvorfor man meget godt kan bringe det over sit Hjerte at lade dem fremdeles forblive i disse meget gode Vilkaar. Det er desuden den ærede Taler bekendt, at saadanne Tilfælde saa godt som aldeles ikke forekomme i Danmark. Kunne vi kun skaffe en heldig Løsning for alt det egentlige Fæstegods og for alle de Forpagtninger, som ere sluttede paa 50 Aar eller andet bestemt Aaremaal, saa have vi gjort saamegen Gavn, at vi vel kunne berolige os ved den Tanke ikke at have gjort endnu mere, saa kunne vi trostigen overlade det til den ærede Taler at føre denne Sag videre, om ikke for Sagens, saa i alt Fald for Conseqventsens Skyld. Men besynderligt af Alt var Klagen over, at man ikke havde medtaget Huse. Den ærede Taler blev endogsaa overmaade ivrig ved at sægte imod den Paaastand, som kun han opstillede og som ikke er opstillet af Udvalget. Han finder det ikke blot klogt, men endogsaa nødvendigt at udelade dem, og saa er det jo meget godt, at de ere udeladte, og jeg kan ikke begribe, hvor man kan klage over, at man har gjort, hvad der var baade klogt og nødvendigt (Mourier: Det har jeg heller ikke gjort). Naar den ærede Taler derimod har meent, at Huusmænd derpaa kunne begrunde Fordringer, saa vil han selv umulig kunne ansee disse for mere begrundede efter end før denne Lov, siden han selv har erkjendt, at det hele Retsfundament for den nærværende Lov ikke er anvendeligt paa Huse. Dette Spørgsmaal skal jeg nu lade staae ved sit Værd, men jeg skal ikke tage i Betænkning at erklære, at man ikke har mindste Foie til at bebreide Loven, at den ikke har udstrakt sine Virkninger videre, end dens Grund gaær.

Formanden: Jeg skal hermed slutte Forhandlingerne for Dagsmødet.

Jeg skal tillade mig, førend jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt imorgen Kl. 12, at tilbagefalde i Thingets Erindring, at der forestaaer Valget af 2 Statsrevisorer og at der ligeledes forestaaer Valget af eet Medlem til den Commission, der skal udnævnes i Anledning af Loven om Afhændelsen af det Sørs Academi, Kjøbenhavns Universitet og Communitetet i Kjøbenhavn tilhørende Fæstegods Overgang til Selvetendom, hvilket Valg, efter al Sandsynlighed, ville blive satte paa Dagsordenen for Mødet paa Mandag.

Dagsordenen for Mødet imorgen vil være:

- 1) 2den Behandling af Forslaget til en Adresse til Hans Majestæt Kongen.
- 2) Forespørgsel af Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgfreds til Ministeriet.
- 3) 1ste Behandling af Forslag til Lov angaaende Tillægsbevilling til Finantsloven for 1851 og 1852.

Mødet hævet Kl. 4¹/₄.

97de Møde.

Løvedagen den 13de Marts.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Finantsministeren har jeg modtaget Meddelelse om, at den af Rigsdagen vedtagne Lov om Ophævelse af Quarantaineforanstaltninger mod den gule Feber og den asiatiske Cholera har erholdt kongelig Stadfæstelse. Exemplarer af Loven har jeg ladet omdele paa Pladserne.

Ved Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) er indbragt forskellige Andragender, nemlig et Andragende fra Kirkevarlose Sogneforening, hvori man udtaler Dnsse om, at Rigsdagen vil fremstynde en ny Communallovs Udgivelse; et Andragende